

RAHVUSVAHELINE PÄRIMUSPIDU

31.05 - 04.06.2023

Peolaulaulud

1) Kui õhtu akna taga

Kui õhtu akna taga, kakskümmend üks lööb kell,
ei iialgi veel maga ma voodis tunnil sel.
Siis jätan teaduskrempli ma koju valvele –
;: konventi nagu templi ma tõttan palvele. ;:;

Siin kann täis kanget õlut me keskel ringi käib.
Sest joogist olen võlut', temas püha vaimu näib.
Kui rüüpan tubli sõõmu, mind miski lendu viib
;: ja kannab keset rõõmu kui taevaingli tiib. ;:;

Kui põue pugend nukrus ja kõigest tülpind meel,
kui viimne sent sul kukrus ehk järgi jäänud veel.
Või kui ehk mõni plika su vastu olnud karm,
;: siis lunastust toob ikka me õlle õnnis arm. ;:;

saksa tudengiviis / L. von Reichert / rahvasuu

Laululehe on koostanud ning laule võtavad eest

**JAAN SARV ja
KORPORATSIOON ROTALIA MEESKOOR**

2) Hommik on kaugel

Me kohal on taevas, me jalge all maa,
siin vahepeal olla on hea.
Võin teha just seda, mis õigemaks pean,
mind keelata keegi ei saa.

Jaa, jaa, jaa hommik on kaugel,
joogem ja laulgem!
Igas päevas võiks olla veel teinegi päev
ja viskiklaas mõlemas käes.

Kui tahan, siis lähen, kui tahan, siis jään,
see sõltub, kus kaetud on laud.
Kui särinaid kuulen ja pudeleid näen,
siis minult on lõõtspill ja laul.

Ei elult ma oodata oskagi muud
kui pidu ja pillide keelt
ja natuke päikest ja natuke kuud
ning tüdruku lahkemat meelt.

Kui hommikul ärkan ja rõõmuga näen,
et veel mulle antud üks päev,
siis puhtamad riided ja juba ma lä'en
ning roosid ja lõõtspill mul käes.

Jaan Tätte / rahvalik viis

3) Merineid

Oli reedese päeva vaalapüügireid,
kaldast kaugel ei olnud meie prikk.
Kapten kiikrist piilus kuidas merineid
liugles lainetel hurmav ja šikk.

Tuul võib vabalt tormata,
merelained möllata.
Maa peal igaüks heidab puhkama,
peavad madrused raadel üles alla kõõluma,
peavad madrused raadel kõõluma.

Kapten pööras siis pilgu ära mere pealt,
ütles sõnad mis tal tulid südamest:
„Mul on naine New Yorgis nii armastav ja hea
õhtuks aga temast saanud on lesk“.

Ja kokk pööras pilgu ära mere pealt,
ütles sõnad mis tal tulid südamest:
„Oma potte ja panne kallimaks ma pean
kõigist merepõhja pärlitest!“

Siis junga pööras pilgu ära mere pealt,
ütles sõnad mis tal tulid südamest:
„Kuidas kirjutada sõna „merineiu“ ma ei tea,
merepõhja läen igavest“.

Siis kolm tiiru tegi meie uhke prikk,
kolm tiiru päripäeva just.
Ja kolm tiiru liugles merineiu šikk
ja siis kadus keskel lainte virvendust.

Anzori Barkalaja / rahvalik viis

4) Täna me liigume

;; Täna me liigume
küladesse, korteritesse, ;;
;; kus või ja munaröög
ja värskelt lüpstud piim ;;
;; ja üks väikene viin. ;;

;; Ai-lii-ai liha, pekki, sigaretti! ;;
Ein Eier, ein Butter
ein Eierbutter, Donnerwetter!
Ai-lii-ai-loo-ai-lal-lal-laa,
Ai-li, ai-loo, ai-laa!

;; Neiu, sul' tuksub mu rind,
aga veel ei võta mina sind. ;;
;; Sest oota veel paar kuud,
siis jälle annan suud ;;
;; ja toon sõrmuse sull'. ;;

;; Neiu, su voodike
aidas on nii pehme, kenake. ;;
;; Vast nüüd on aeg meil minna
ja ennast peita sinna, ;;
sest suvisel a'al
algab vara ju koit.

;; Neiu, nüüd olen ma siin,
möödas on su ootamise piin. ;;
;; Sa aidaukse suled
ja voodis pehmed õled, ;;
;; siis õnnelik sa! ;;

*eestikeelsed sõnad rahvasuust /
saksa sõdurilaul*

5) Enne veel kui kustub eha

Enne veel kui kustub eha
lähen lahingusse ma. Valerii-valeraa!
;; Tulen tagasi sealt võitjana
või langen ma ;;
;; Vallerille-vallerille-valleraa-aa-a ;;
;; Tulen tagasi sealt võitjana
või langen ma. ;;

Kui ma peaksin täna langema
olen homme surnud mees. Valerii-valeraa!
;; Siis mind sõbrad hauda kannavad
just koidu eel. ;;

;; Vallerille-vallerille-valleraa-aa-aa ;;
;; Siis mind sõbrad hauda kannavad
just koidu eel. ;;

Kolm sinilille õitsevad
minu hauakünka peal. Valerii-valeraa!
;; Uhke ratsamees neid murrab sealt
nii õelal käel ;;
;; Vallerille-vallerille-valleraa-aa-aa ;;
;; Uhke ratsamees neid murrab sealt
nii õelal käel. ;;

Käi põrgu uhke ratsamees
lase lilled õitseda! Valerii-valeraa!
;; Neid vast näha oleks igatsend
mu kauneim neid ;;
;; Vallerille-vallerille-valleraa-aa-aa ;;
;; Neid vast näha oleks igatsend
mu kauneim neid. ;;

tõlkinud Peeter Abel / Saksa viis „Drei Lilien“

6) Kaugel, kaugel, kus on minu kodu

Kaugel, kaugel, kus on minu kodu,
kaugelt tervisi saadan ma sul.
Üksi rändan ma võõramaa radu,
pisar laugel, kui meelestud mul.

Tasa nuttis siis kallim mu rinnal,
tasa sosistas õrn tuulehoog,
kurvalt kaeblesid kajakad rannal,
kurvalt kohises vahune voog.

Kaugel kodust ma laulan sul laulu,
siis kui päike on loojumas siin.
;; Tähed üksikud heledalt paistvad,
mõtted kodumaa randa end viin. ;;

Vaikseks jäänud on tormine meri,
vaikseks jäänud on kallima rind,
üle lageda vete vaid kajab
kurb ja igatsev hulkuri laul.

Varsti õo on nii vaikne ja pime,
rahu kadund, seob igatsus mind.
;; Ammu, ammu ju lahkusin sinust,
oh, mil näeksin ma, kallim, veel sind! ;;

Tulge tagasi, Eestimaa pojad.
Tulge tagasi, ootame teid.
Võtke kaasa kõik langenud sõbrad,
ärge Venemaale maha jätke neid.

*H. Suurkask /
rahvaviis Ameerika Ühendriikidest*

7) Tartu marss

Kauneim linn on Eestis Tartu,
Emajõe kalda peal.
Kes kord käinud seal,
ei sel meelest lä'e
kaunid tunnid Toomemäel.

Kauneim linn on Eestis Tartu.
Ja kui saatus sind on viin'd
ära kaugele, koju viib su tee
ikka Tartu tagasi.

Sinna jäid minu isa ja ema,
sinna jäid minu õde ja vend.
Raskel tunnil Tartu linn meid kutsub –
kätte jõudnud tasumise tund!

Ei me kauem end oodata lase,
võitlus ühine kõiki meid seob.
Me tuleme ja võidame,
„Vanemuises“ laulame:

Kauneim linn on Eestis Tartu ...

E. Johanson / Raimond Valgre

8) Kuldne õhtupäike

Kulde õhtupäike, ilus oled sa,
;; kui sa viimse läike saadad üle maa. ;;

Hoia kinni, muidu võid sa uppi lennata,
minust kinni hoia sa, ha-ha-haa!
Siis võid kartmata mäest alla lennata,
üheskoos, täies hoos minuga. Valleraa!

;; Ai maam, ai maam, see poiss on jälle siin,
kes mulle suhkruaia (kukeviina) tõi
ja ise ära sõi (jõi)! ;;

;; Ai trika-trika-trika-trika tral-la-lal-lal-laa,
mu simmikingad kontsata ja taldu pole all. ;;

;; Käi välja, välja vabariigi seest,
kes joovad Eesti viina ja ei räägi eesti keelt! ;;

;; Ei vabariigi sõdurit ei leina neiu rind,
vaid teda leinab ainult meie vabariigi pind. ;;

Kägu kukkus kurvalt, värises ta hääl,
;; ööbik laulis õrnalt halja oksa pääl. ;;

Käo kukkumine mulle kurbust tõis,
;; rinna tuksumine haavu mulle löi. ;;

Sõnad A. Piirikivi / viis R. Stoltz

9) Ma tahaksin kodus olla

Ma tahaksin kodus olla,
kui õunapuud õitsevad
;: ja nende roosakad õied
mu juukseid ehivad. ;:

Ma tahaksin kodus olla,
kui rukkipoold kullendab
;: ja kollakat-pruunikat vilja
tuul tasa hällitab. ;:

Ma tahaksin kodus olla,
kui kasemets kollendab
;: ja luigeparv siravas taevas
lõuna poole purjetab. ;:

Ma tahaksin kodus olla,
kui lumevaip katab maad
;: ja kuuskede härmatand oksad
kuupaistel hiilgavad. ;:

Ma tahaksin kodus olla,
kui kallim on minuga
;: ja temaga üheskoos mina
võiks rõõmus viibida. ;:

Ma tahaksin kodus olla,
kui Päts on president
;: ja Laidoner juhataks väge
ja maksev on eesti sent. ;:

Helene Koff / rahvalik laul

10) Metsavendade laul

Seal metsaserval väikses majas,
kus elavad mu vanemad.
Seal metsaserval väikses majas,
kus elab minu kauneim neid.

Ai-tših, ai-tšah, ai-tšah, ai-velled,
me metsavennad oleme.
Ai-tših, ai-tšah, ai-tšah, ai-velled,
me metsavennad eestlased.

Ja sinu sõstramustad silmad,
need võitsid minu südame.
Ja sinu sõstramustad silmad,
ei iial, iial unune.

Ja oma lippu sini-musta-valget
me ikka au sees hoiame,
ning võitluses me selgitame,
kes on meist õige eestlane.

Ja meil ei ole senti raha,
me peame metsas elama
ja me ei saa, ei või, ei taha,
ei taha tibat teenida.

Seal metsaserval väikses majas,
kus elasid mu vanemad.
Seal metsaserval väikses majas
on pesa teinud punased.

Mu isa, ema lasti maha
ja õde viidi siberi.
Nüüd kõnnin mööda soid ja radu
ja tapan vene sigasid.

11) Täna õhtul naudin elu

Täna õhtul naudin elu,
vallatledes sinuga.
Täna imetlen su ilu,
homme võitlen surmaga.

Kõik maailma uhked roosid
kingin täna sinule.
;: Täna hüüan veel kord: „Proosit!“,
kallimale neiule. ;:

Sõber, ütle mis on elu,
ütle, mis on armastus?
Elu on vaid vaev ja valu,
armastus on unistus.

Tulgu homme torm või maru,
vara veel on murda pead.
Enne ahastust ja valu,
viimsed hetked olgu head!

Armastan sind igavesti,
armastan sind surmani.
Mingu juuksed hõbehalliks,
armastan sind ikkagi!

Sõbrad, täitkem veel kord klaasid,
tervituseks elule
;: ja siis hüüdke veel kord: „Proosit!“
kallimale neiule. ;:

sõdurilaul

12) Jää vabaks, Eesti meri

Meil merevood on vabad
ja võimsalt mühavad
ja kodupinna metsad
meil vastu kajavad.

Jää vabaks, Eesti meri,
jää vabaks, Eesti pind!
;: Siis tuisku ega tormi
ei karda Eesti rind. ;:

Meil kalur merel noota
võib vabalt vedada
ja musta mulla põuest
võib vili võrsuda.

Me vabal lainte voodel
võib päike särada
ja rõõmulaulust põllul
mets vastu kajada.

Viktor Konstantin Oxford (Oksvort)

13) Nooruse laul

Vennad, tehkem puhtaks hääled,
pangem laulud kõlama.

Laskem kõlada kõik keeled,
noorus peab ju elama!

,: Kes võib noorust iial keelata,
kui ta tahab rõõmul hõisata! ,,:

Iga mure, mis meid rõhub,
murduma peab laulu ees.
Vägev hõiskelaine lõhub
tõkke, mis peab vaba meest.

Neiud, teile laulud loome,
nii on tore elada.
Rõõmukarikatest joome
tuhat sõõmu korraga!

Kevad võib ju mööda minna,
sinna parata ei saa.
Aga laul, mis jäänud sinna,
ikka peab vaid kõlama!

Jüri Remmelgas / Priit Veebel

14) Me mõtted on priid

Me mõtted on priid: Kes suudaks neid kõita?
Kes vägev on nii, et vangi neid heita?
Ka vanglas ja vaevas, neil lahti on taevas.
,: Kõikvõimsad me nii – me mõtted on priid. ,,:

On elada rõõm kesk päikese kulda,
On harida rõõm maad emakest mulda.
Ja kannatust kanda ja ohvriks end anda.
,: Kõikvõimsad me nii – me mõtted on priid. ,,:

Kõik muu meil ükskõik, mis ise ei taha.
Meist enestest kõik, kas hea see või paha.
Me süda ja silmad, need loovad maailma.
,: Kõikvõimsad me nii – me mõtted on priid. ,,:

*saksa tudengilaul (Die Gedanken sind frei) /
tõlkinud August Anni (Annist)*

15) Las käia, armas peremees

Las käia, armas peremees,
nii kõrgelt õlledained!
Sest täna pikk meil öö on ees,
sest täna pikk meil öö on ees,
sest täna pikk meil öö on ees,
kuid homme olgem kained!

See mees, kes õllel' au ei tee
ja varakult läeb voodi,
,: see on kui närtsind lilleke, ,,:
ja lepalehe moodi.

Kuid mees, kes enne hommikut
ei lahku õlledaust,
,: see elab elu võrratut, ,,:
ja võrratult läeb hauda.

See neid, kes poisilt musi saab
ja emale läeb kaebma,
,: see on kui süütu talleke, ,,:
ja süütuna läeb taeva.

See neid, kes poisilt musi saab
ja ise vastu annab,
,: see on kui õitsev õunapuu, ,,:
ja varsti vilja kannab.

See mees, kes neljakümnene
ja kehakaal teeb liiga,
,: see jätku õlled rahule, ,,:
ja joogu valget viina.

See neid, kes neljakümnene
ja kehakaal teeb liiga,
,: see jätku koogid rahule, ,,:
ja sõõgu kohupiima.

*ameerika päritoluga /
I. Mikiver; sdn. R. Laikre*

16) Purjutes oli lust

,: Siis purjutes oli meitel lust,
kui kõveras oli laevamast. ,,:

Laev lendab nii kui merelind
ja valges vahtus tema rind.

Ei hooli sest, et vesi keeb
ja laine vastu laeva lööb.

See laev oli kõvast ehitud
ja tammest välja tahatud.

Ja kaared rauast raiutud
ja poldid vasest valatud.

Oi, oi, mis mure oli soldanil,
veel suurem mure oli madrusel –

maal igaüks läeb puhkama,
peab madrus masti ronima.

Kas olgu torm ehk pime öö,
vaat mastis seal on ikka töö.

Küll vaeva näevad mereme'd,
kes üle sõitvad suured veed.

Üks madrus, kurivaim, kukkus vette,
ei teda saand sealt enam kätte.

Ei seal pole hua andijaid
ega kirikaial kandijat.

Seal havid hauda annavad
ja särjed särki säravad.

Ja särjed särki säravad
ja kiisad, kelmid, kiidavad,

et madrus, kurivaim, kukkus vette,
ei teda saa sealt enam kätte.

Kihnu meremeeste laul

17) Siidilipp ja hõbeperjed

,: Siidilipp ja hõbeperjed,
kuldne laev läks merele, vallera! ,,:

Laeval olid noored mehed,
keda hüüti madrusteks, vallera!

Laev sai laintest randa aetud,
ankur lasti meresse, vallera!

Sinna tuli kena neiu
oma venda otsima, vallera!

Kuulge kulla, noored mehed
olete mu venda näind?, vallera!

Neiukene, noorukene,
kuidas vend sul välja näeb?, vallera!

Vennal olid sinisilmad,
lokkis juus ja kübar peas., vallera!

Ütle, kena neiukene,
mida lubad leidijal'?, vallera!

Esimesel' leidijale
annan siidirätiku, vallera!

Teisele ma leidijale
annan kulda sõrmuse, vallera!

Kolmandale, kenamale,
annan iseene, vallera!

Tahan talle eluaja
olla purjepesija, vallera!

Ja siis noored mehed läksid
merel' rõõmsa lauluga, vallera!

Rahvaviis / A. Saarik (Tuudur Vettik)

18) Reisulaul

Kas tahad tulla minuga
koos ilmamööda rändama.
See tee oli kitsas kivine,
käib üle maja katuste.
Meil tore täkk on vankri ees
ja süda kripeldamas sees.
Me kihutame lustlikult
nii siin- kui sealpool Nuustakut.

Kas tahad tulla minuga
koos ilmamööda rändama.
Üks vana tubli aururong
sel puhul üpris paslik on.
Meid ähkides veab rauast ruun
ja hingeõhk tal tulikuum.
Me kihutame lustlikult
Nii siin- kui sealpool Nuustakut.

Kas tahad tulla minuga
koos ilmamööda rändama.
See olgu vanker siis, või rong,
või jalgsi veelgi parem on.
Nii üle maja katuste ja
mägede ja orgude
me kihutame lustlikult
nii siin- kui sealpool Nuustakut.

Eesti rahvaviis / Henno Käo

19) Ei takista vallid

∴ Sina kevadel tuled ja õisi mul tood,
ära kadunud õnne mul tagasi too. ∴

∴ Ei takista vallid, ei takista kraav,
kui kokku tahab saada üks õnnelik paar. ∴

Sina kinkisid mulle üks sinine õis,
mis ikka ja alati meeldida võib.

Sina oled üks kenadam lillede õis,
ei iial ma sinust küll lahkuda või.

Aga maalitud lilledel lõhna ei ole
ja sunnitud armastus südamel kole.

Kui kaugele viivad mind saatuse tiivad
ja maha jäävad kodumaa rannad ja liivad.

Sest olemas päike ja tähed ja kuu
ja küünlad ja latern kui süda on truu.

Veel olemas redelid, purded ja muud,
ei takista keegi kaht südant, mis truud.

Ei takista vallid, ei takista kraav,
kui kokku tahab saada üks õnnelik paar.
Ei takista kraavid, ei vihm ega öö,
kui sidumas kahte on armastusvöö.

20) Kui kallist kodust läksin

Kui kallist kodust läksin
∴ ma kurvalt kaugele, ∴
siis ütles kase varjul mull' hella neiuke:
„Nii selge kui see allik
∴ on minu armastus, ∴
siit käib küll õhtu õhul su järel igatsus!“

Sinu süda on kui Emajõgi,
voolab vaikselt, tundmata ta vägi.
∴ Täna võid küll neidu armasta',
aga homme vaata,
kuidas sa tast lahti saad. ∴

Ma nägin mõnda kaske
∴ ja mõnda allikat. ∴
Ma nägin mõnda neidu mul naeratelevat.
Ei olnud kask, ei allik
∴ nii armas ometi, ∴
ei vaatnud võõras neiu nii õrnalt iialgi.

Kui kaugelt jälle koju
∴ ma rõõmul rändasin ∴
ja allikat ja kaske ma jälle tervitin.
Kask oli ära kuivand
∴ ja allik mudane, ∴
mu neiu oli läinud ju teise kaenlasse.

Mihkel Veske / Franz Schubert

21) Rotterdam

Esimene tüürimees ei raatsi iial juua,
kõik oma kopkad tahab kodumaale tuua.

∴ Jää jumalaga, Mann,
sest tuules oli ramm
ja reisusihiks oli meile Rotterdam. ∴

Kapten, vana merikaru, juua täis kui tint,
jäi masti alla magama, kui väljas oli vint.

Pootsman on meil kaine peaga vaikne nagu toi,
purjus peaga lärmab nii, et ruhvis kerkib koi.

Kokal puder kõrbes põhja, see on paha märk,
siis masti otsa tõmmatud sai koka vana särk.

Kui masti otsa tõmmatud sai koka vana särk,
see paistis igapähele kui viimsepäeva märk.

sõnad rahvasuust / Laulnud Kaljo Veervald Virumaalt

22) Merepidu

Valged kajakad kisavad rannal
punapäikese loojangu eel.
Tuulekeerises jõuavad randa
valged lained, mis murduvad teel.

Meri on, meri jääb, meri olema peab,
laine laksudes rannale lõõb.
∴ Tihti juhtub ka nii, meri pidu peab siin,
lained mürinal randuvad siis. ∴

Sinimeri, su vahusel pinnal
näkingeide seal tantsimas näen,
ja meri on sünge kui hauas,
ei tähti seal vilkumas näe.

Näkingeiu, sa punud mul pärga
merelainete sügavas vees,
vesiroosidest punutud paelad
minu ümber sa armutult seod.

Virve Köster / Virve Köster

23) Istun Piusa jõe kaldal

Istun Piusa jõe kaldal, vaatan laintesse,
 ;: mõtlen kallima peale, kes on kaugel siit. ;:

Loodus ehib kallast toomeõitega,
 äratav minu hinges palve palava.

Jõekaldal õitsvad lilled, all orus voolavad veed.
 taevast on kadunud pilved, kuid kaugel mu kallima teed.

Mäletad jaaniöö võlu, kui esmalt kohtasin sind,
 Võrumaa lillede ilu, millega ehtisin sind.

Aastad läevad mööda kallimat oodates,
 äratav minu hinges kurbtust südames.

Aasta pärast jälle Piusa kaldal ma,
 korjan toomeõisi, heidan laintesse.

Tervisi sul saadan Piusa laintega,
 õnne sinule soovin toomeõitega.

24) Kui mina Koluvere laadal käisin

Kui mina Koluvere ;: laadal käisin, ;: 3x
 kirju lehma ;: maha müüsin ;: 3x

;: Siis tee oli kõver kui kiristu kaas
 ja mina olin lakku täis ja maas ;:

Seal tuli mul vasta ;: kuradisi, ;: 3x
 mitut sorti ;: sarvilisi ;: 3x

;: Nemat kiskusid mind eest ja takka,
 viimaks heitsid põrgupatta. ;:

Ja kui mina ükskord ;: ärkasin, ;: 3x
 vaat siis mina alles ;: märkasin, ;: 3x

;: et üks härra oma kepikonksuga
 mind saapasäärest jonksutas: ;:

„Oh kulla mees, mis ;: teed sina siin, ;:3x
 vaata, seda on sul ;: teinud viin!“ ;: 3x

;: Tema ütles mulle sedasi
 ja läks siis jälle edasi. ;:

25) Kellel raha on ja kellel ei

Kellel raha on, see ostab õhulaeva
 ja kellel raha pole, see kõmbib jalgsi taeva.

;: Las teab, las teab, las teab terve ilm,
 kellel raha on ja kellel ei! ;:

Kellel raha on, see vaatab kinos pilti
 ja kellel raha pole, loeb ukse taga silti.

Kellel raha on, see ostab endal püksid
 ja kellel raha pole, see kannab paljad traksid.

Kellel raha on, see sõidab autodega
 ja kellel raha pole, see jookseb auto taga.

Kellel raha on, see ostab pudel viina
 ja kellel raha pole, see larbib hapupiima.

Kellel raha on, see neidudega baaris
 ja kellel raha pole, see sigadega kraavis.

Kellel raha on, see ostab endal saapad
 ja kellel raha pole, see paljajalu kaapab.

Kellel raha on, see sõidab mere taha
 ja kellel raha pole, see läheb enne maha.

Kellel raha on, see ostab saunas viha
 ja kellel raha pole, lööb käega üle piha.

Kellel raha on, see reisima võib minna
 ja kellel raha pole, peab jääma kodulinna.

Kellel raha on, see ostab endal maja
 ja kellel raha pole, see ilma läbi ajab.

Kellel raha on, see kükitab parnassil
 ja kellel raha pole, see telliskive tassib.

Kellel raha on, see haukab hapukurki
 ja kellel raha pole, see lakub kurgipurki.

Kellel raha on, see võtab noore Manni
 ja kellel raha pole, peab võtma vana Anni.

26) Meie kaks vana laevajänki

;: Meie kaks vana laevajänki, ;:
 ;: jalgas kaks vana saapatönki. ;:

Ihu oli paljas, särk oli väljas,
 seda oli teinud kõik vana aljas.

Meil pole naist, kes saapaid paikaks,
 vahest ihuhädas aitaks.

Saapa tallad puruks-pukki.
 püksi jalgevahe lõhki.

Alle-aga-rait, mis poissmeest keelab,
 tal pole muud kui joo ja laulab.

Naisemees peab raha hoidma,
 tal on naised lapsed toita.

Aga kuhu läeb poisme'e raha?
 See läeb kõrtsileti taha.

Alle-aga-rait mis poissmeest keelab,
 tal pole muud kui joo ja laulab,

tal pole muud kui joo ja laulab,
 õlut viina kurku kallab.

Vaat selle aga sita ilma sees
 näeb risti-vaeva iga mees.

Ei vaeva näe siin keegit muu,
 kui mina vanapoiisi-luud.

Teen kinnisilmi päevatööd,
 kõik raisku läevad minu ööd.

Ma ütlen, neiud, nii ei läe,
 ma vanemaks läen igapäe'.

Minu habe oli hall ja kaunis pikk
 ja pea kui paljas persenäkk.

Kui taevaust läen otsima,
 siis Peetrus võtab, vihastab:

„Oh, kuule aga kulla külamees,
 sina tuled taeva, perse ees!

Kas sina aga siga siis seda ei tea,
 et taeva tulles ees käib pea!?“

Kui Peetrus asjast aru sai,
 siis tegi tema mulle pika pai.

27) Merele, poisid, nüüd seilame

Merele, poisid, nüüd seilame,
hurraa, hurraa, hurraa, kas tead,
;: sinilainetest õnne lähme otsima,
me posid toredad. ;:

Sealt leidsingi mida otsisin,
sain merekaru südame tagasi.

Ja soomlasel kõrtsid viinast tühjad on,
meil tulivesi selle tarvis lastis on.

Ja kui merejumal tuult ei lubagi,
on koidikuni meri meile põlvini.

Ja kui päevaks meile merel ikka tuult ei saa,
lõõn piibu omal näkku ja jään magama.

Ja kui pootsman kapast tüli tükib kiskuma,
siis pootsmani türmi lõõme istuma.

Kui Turku linna sadama jõuan ma,
sääl tüdruku ma põlve võtan istuma.

Las voolata kalja nüüd kõrisse,
me joome nii kaua kui me elame.

Enne kui laulu ma lõpetan,
oma tüdruku ma jooma veel õpetan.

Soome meremeeste laul

28) Kui Peetrilinnas oli kustunud kära

Kui Peetrilinnas oli kustunud kära
ja kõik maailm oli uinunud,
;: üks üksik noormees seal trellide taga,
tema nuttis oma kadunud armastust. ;:

Kord olin noor ja olin süütu
ja armastasin palavalt,
üht neidu, kelle pärast mina
pean vangitornis olema.

See neiu kõndis roosiaias,
üks noormees oli temaga,
siis minus hirmus viha tärkas
ja kätte maksta tahtsin ma.

Siis püstol paukus ja ohver langes
ja neiu valjult kiljatas:
„Sina igavene oinas, mis oled sina teinud.
Sina oled minu venna mõrtsukas!“

Siis sandarmid mu kinni võtsid
ja heitsid vangitornisse.
Ma ilmast palju õnne lootsin,
nüüd olen mina saanud mõrtsukaks.

Oh kuulge, paksud vanglamüürid,
oh kuulge, pilved taeva all,
oh kuulge, vaiksed Neeva jõe lained,
teilt andeksandmist palun ma.

29) Oh, kased, kased

Oh, kased, kased, miks nii salakaval
on teie kohin tuuleõhu sees?
;: Te tiate, et möödunud on ajad,
mil armastasime ju teineteist. ;:

Tuul on meil palju, palju jutustanud,
kas on ka minust miskit aimanud,
et minu kallim mind on unustanud
ja üksinda siin ilmas hulgun ma.

Oh, vägev tuul, sa tiadsid küll seda
ja tiadsid ka, mis ütles mulle ta,
et „kallim sinu omaks jään ma elu ajaks,“
tal polnud seda raske ütelda.

Tuul, sa ei võinud saladusi hoida,
sa jutustasid kaskedele kõik
ja selle pärast igal õhtutunnil
ma kahetsen, et tuul, sa kuulsid kõik.

Oh, armsad sõbrad, teile tahan laulda
üht veikest laulu oma eluloost,
et minu kallim mind on unustanud
ja jäädavalt on teist tema armastand.

rahvalaul Siberi-eestlastelt

30) Kommuuna

Poeg isatalust lahkus,
kommuunasse läks ta.
;: Küll emal oli kahju,
küll ohkas lõpmata. ;:

Näe kasvatasin poega,
mis kasu lastest on.
Läks ära enneaegu
kui ema vana hall.

Siis aasta pärast poega
läks isa vaatama.
Poeg töötas vasaraga
kommuunas sepana.

Näe isa eks sa vaata,
kolm traktorit on seal.
Neid põllule võib saata
meil on elektriijaam.

Siis mõttesse jäi isa
ja habet silitas:
„Jah poeg, sul pole viga“,
kuid viimaks küsis ta:

„Kas ühest katlast sööte,
kas ühes magate,
kas samagonni joote
ja naisi peksate?“

Poeg naeris, alasile
siis vajus vasar – kõlks.
„Meil ühissänge pole,
ei peksta me üksteist.

On ühisloomalaudad,
on ühine ka tall.
On ühised meil aidad
ja maa, mis jalge all.“

31) Sää! Abjas, Vana-Karistes

.,: Sää! Abjas, Vana-Karistes,
elas kitsi peremees. .,:

Sulasel ei süüa andnud,
ühe silgu laual pannud.

Ütles: „Toidul pole viga,
kasta soolvett kartuliga.

Kali pole vesine
ega leib ka kesine.“

Siis sulane säält vihaga
tuli ära tulema.

Võeti teine sulane,
kes kavalam kui endine.

Saanud silgu, söönud ära,
tõstnud kohe kisa-kära:

„Silk mul jookseb soolimööda,
ei mind lase teha tööda!

Perenaine, silmapilk
too aidast mul üks teine silk,

sest ühel silgul üksinda
on kõhus igav elada!“

Siis perenaine rutuga
läks aidast silku otsima.

Kui sulane see silgu sõi,
veel hullemini uppi löi:

„Oh ma vilets vaene mees,
silgud riidus kõhu sees!

Kaks silku kõhus kaklevad
ja teineteist sää! kolgivad.

Pai perenaine, luba sa,
et võiksin saada kolmanda,

Kes neid kahte rahustaks
ja riidust ära lahutaks.“

Siis perenaine hirmuga
pania aida poole plagama,

tooma silke suuremaid
ja kernust kõige kangemaid.

Kui sulane see ära sõi,
siis matsti vastu kõhtu löi.

Sellest saadik iga söök
sulasel ol'd päris lõök.

Nüüd perel hää on elada,
kolm silku antaks korraga.

Kaks neist kõhus kaklevad,
siis kolmas riidu lepatab.

Laul olgu lühike või pikk,
peaasi, et on õpetlik!

32) Koluvere laad

Seal Koluveres suur ja uhke laad
ja suur oli poiste rahasaak.

Sam triiam viiam trallallaa
ja suur oli poiste rahasaak.

Kui laadapäev sai lõpetud
ja rahad tasku topitud,

siis istsime paari halli peal
ja sõitsime Aimalle balli peal.

Seal Aima uhkes trahteris
me istsime kui antvärgid.

Seal hüüdsime uhke meelega:
„See laud meil täitke veiniga!“

„See laud meil täitke veiniga
ja suhkrukirsi prommiga!“

Siis juhtus meil see häbitükk,
et katki läks me istepink.

Siis vaatsime kurva meelega,
kuis laud läks ümber veiniga

ja laud läks ümber veiniga
ja suhkrukirsi prommiga.

33) Ladus laupäev

.,: Ladus laupäev jõudis kätte,
ootsin õnnist õhtukest. .,:
.,: Tuli õhtu, tõusis mõte –
tarvis kodust kõndida. .,:

Aida lävel juttu vestsin,
mis sest läinud nädalast.
Vilistades lulli lõime,
sõber naeris-naljatas.

Pistsin paki suitsu põue,
võtsin varnast viiuli.
Sammusin siis üle õue
pika külatänava.

Üle aia astusime,
aialatt see raksatas.
Polla seda kuulatades
hakkas õues haukuma.

Muru koplis murdsin paki,
sest et suu mul vesine.
„Poistel see, va piip, ei meki,“
sõnus sõber minule.

Ehavalgel vaatasime
üle odra orase.
Külatee pääl ootasime,
kuulasime laulu häält.

Juttu vestes veeretelles
sinna sammusime me.
Aru keskes mängis kenast
ringikene metsa sees.

Lahkeste meil luba anti
nende keskel astuda.
Rõõmsas ringis käima pandi
neiud noorte poistega.

Õo ju oli üle poole,
kui ma koju sammusin,
saatsin sõbra piiri pääle
ja veel teda tervitin.

Voodi heites võsastikus
ööbik laulu laksutas.
Üles tõustes kaste kadund –
kell ju oli kaheksa.

34) Serga küla

.,: Ma lätsi läbi Serga küla,
puul (kats-kolm) versta edesi. .,:

.,: Ai kõnna-kõnna, kõssa-kõssa kõnna,
puul (kats-kolm) versta edesi. .,:

Sys vastu tulli pümme mõts,
koh näio elesi.

Sää! näio pühk'e morro
ni pallõ' jumalat.

Korgõh ülevah,
panõ minno mehele!

Kas sepäle vai sellile,
või armsale juudilõ.

Sepäpoiss joht minno ei võta,
juut ei armasta.

Sys tulli illos seto poiss,
kel kaalah' hõpõkell.

Tõi ta pikä pudeli
ja andsõ esälõ!

Ku' esä rüüpäs pudelast
sys imä limpsas kiilt!

Siis üteli' Kata minolõ:
„No' Ivvo kuis sys om?“

Ku' Ivvo Katat mudshti,
ta es lausu sõnnagi!

Nii sai Kata mehele,
Seto poisilõ.

rahvalaul Setomaalt

